

Elektronický archiv deníku PRÁVO spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
<http://pravo.newtonit.cz>

Datum: 07.12.2006

Autor: (ČTK)

Zdroj: Právo

Strana: 14

roč. 16, č. 284

Ostravská Komorní scéna Aréna uvede Čechovova Racka

OSTRAVA - Ostravská Komorní scéna Aréna uvede v sobotu premiéru hry Antona Pavloviče Čechova Racke. Jde teprve o druhé Čechovovo dílo uvedené v tomto divadle, již dříve mohli diváci vidět Višňový sad, který patří k vrcholnému dílu autora, zatímco Racke k jeho prvotinám, řekl režisér a umělecký šéf divadla Ivan Krejčí.

„Je to těžké na hraní. Je nutné mít vysoce kvalitní soubor, nejsou tam malé role, takže roli nemůže dostat průměrný nebo podprůměrný herec,“ uvedl Krejčí. Dodal, že kromě nutného krácení hry, nemohou diváci čekat žádné moderní pojetí, hrát se bude i v téměř dobových kostýmech. „Je to hra o ztrátě iluzí. Hra o mládí, které se vrhá do života, pokouší se realizovat sny a naráží na realitu,“ uvedl Krejčí.

Zajímavostí je, že hru si do letošního repertoáru vybrala hned tři moravskoslezská divadla. Premiéru už měla ve Slezském divadle v Opavě, nyní bude v Aréně a na její uvedení se rovněž chystá ostravské Národní divadlo moravskoslezské. Aktuální zájem právě o tuto hru si Krejčí neumí vysvětlit. Dodal však, že každé divadlo má jiný typ publika a nemyslí si, že by si tak představení konkurovala. Podle ředitelky divadla Renáty Husarové je navíc rozdíl, zda se hra hraje v komorním prostředí Arény či na prknech ostravského národního divadla.

V hlavních rolích se v Aréně představí například Tereza Dočkalová v roli Niny Zarečné, Michal Čapka coby Konstantin Treplev a Alena Sasínová-Polarczyk jako Irina Arkadinová.

Regionální mutace | Právo - Severní Morava

Racek v komediálním pojetí

Uvádí Komorní scéna Aréna

Komorní scéna Aréna uvádí od 9. prosince 2006 nové nastudování dramatu Antona Pavloviče Čechova **RACEK** s podtitulem komedie o čtyřech dějstvích. Přeložil Leoš Suchařípa, režíroval Ivan Krejčí.

Premiéra Racka v petrohradském Alexandrovském divadle vstoupila do divadelních dějin jako skutečná katastrofa. Zkoušet se začalo 8. října 1896 a po devíti zkouškách se 17. října konala premiéra. Takto by se snad dal nazkoušet vaudevill, ale rozhodně ne nový typ dramatu, zvláště když na něj tehdejší divadlo vůbec nebylo připraveno. Navíc herečka, která si veselohru vybrala ke své benefici, oblíbená komička Jelisaveta Levkejevová, se nakonec na jevišti vůbec neobjevila. Není tedy divu, že publikum hru vypískalo. Druhý den po premiéře napsal nešťastný Čechov bratru Michailovi: „Hra utrpěla fiasko a propadla s rámušem. V divadle byli z té ostudy všichni neslýchaně zaraženi. Herci hráli hnusně a nejapně. Z toho plyne poučení: nepsat pro divadlo. Přes to všechno jsem živ a zdrav a v blahém rozpoložení ducha“.

Nové vidění Racka ztvárňují herci - Alena Sasínová – Polarczyk coby Irina Arkadinová a Michal Čapka coby Konstantin Treplev. Dále hrají Pavel Císovský, Tereza Dočkalová, René Šmotek, Dana Fialková, Dušan Škubal a další. V Komorní scéně Aréna od 9. prosince 2006.

| 12.12.2006 01:12:09 Redakce |

© Scena.cz

Elektronický archiv deníku PRÁVO spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
http://pravo.newtonit.cz

Datum: 01.02.2007

Autor: Jiří P. Kříž

Zdroj: Právo

Strana: 13

průl. Severní Morava
roč. 17, č. 27

Nad Ostravou krouží hejno vyhládlých Racků

Krejčí vlákal jeho část do Arény, Lubomír Vajdička druhou do Divadla Antonína Dvořáka

KULTURA

Vždycky vydávám ostravskou strukturu divadel za příklad, jak by to mělo fungovat i jinde. Schopnost domluvit se, tolerovat jiné názory, zvát sousedy ke spolupráci... Čechovův Racek v Divadle Antonína Dvořáka NDM je prvním malým zaskřípáním.

Nebo zadrnutím velkým? Ve městě, v němž působí čtyři profesionální činoherní soubory, nasadí hned dva z nich Čajku. Pár měsíců po sobě! Nebudu sýčkovat. Malým zůstává pro mne proto, že obě inscenace (Ivana Krejčího v Aréně a Lubomíra Vajdičky v DAD) jsou naštěstí tak rozdílné, že si snad konkurovat nebudou.

Jak jít na Čechova

Před časem hrálo Národní divadlo moravskoslezské znamenité Deákovy Tři sestry a zhruba po osmi letech je v nové invenční interpretaci nastudoval (loni na jaře) Jan Mikulášek v Divadle Petra Bezruče. To je v pořádku. Příkladem nekoordinace zůstává naopak situace, kdy na přelomu století hrála Racka najednou čtyři pražská divadla(!).

Možná se české festivaly budou předhánět, kterého Racka z Ostravy pozvat dřív. Oba jsou reprezentativní. Když ale posuzují výsledek, musím si povzdechnout, že aspoň měli příležitou v opačném pořadí.

Vajdičkovou nastudování je totiž vystavěno na klasickém půdorysu s akcentováním hereckých výkonů (podobně Čechova ctí Deák, Polák nebo Krobot). Krejčí v Aréně navrací hru Antona Pavloviče do říše komedie, jak je zarytě psal (v příbuzenství Lébla, Morávka, Fedotova, v Ostravě třeba Meleškinové, Mikuláška). V nich herecké výkony, nakonec také exponované, jsou dosazením do režisérské koncepce. U Vajdičky (nebo Deáka) zůstává aktérům prostor pro vlastní výklad.

Nahá Máša v jezeru

Racek v Divadle A. Dvořáka začíná odvážnou scénou: Nahá Máša (Lada Bělášková) vylézá z jezera, za ní pak učitel Medvěděnko (František Večeřa) v slušivých bombardtrenýrkách. Žádná samoučelnost v tom ale není. Obě postavy scéna přesně charakterizuje. Nakonec přece po anabázi, v Rackovi, jak je známo, každý miluje někoho jiného, než kým je milován, spočinou v loži manželském.

Naznačuje ten rozdíl při vylézání z vody, jak se Máša chce zbavit konvencí. Miluje Trepleva (Vladimír Polák) a skončí u alkoholu. Kuňkavě zakřiknutý učitel, neschopný samostatně řešit i nejjednodušší problémy, dosáhne svého nemilován. Mimochoodem Večeřův výkon v epizodní figurce je excelentní. Trepleva představuje Polák jako nervního odmítače konvencí, nepoučeného a neinvenčního hledače nových forem. Miluje Zarečnou (Kateřina Vainarová), ta pro změnu Trigorina (František Strnad), obšťastňovatele Treplevovy matky Arkadinové (Anna Cónová). Ona jediná miluje jen sebe.

Zarečná je ve Vajdičkově koncepci rozjívenou dívenkou, která chce být herečkou, ale neumí pro to udělat nic osobního. Jen investovat vlastní city a s rozpaky přihlížet, jak se jí sen hroutí. Trigorin je prázdná nádoba, která zvládla sepsovat, co jde dobře na odbyt. Dobře ví, že druhým Tolstým se nestane, ale umí těžit z módy.

Cónová je přesnou, trochu přecitlivělou a často hysterickou Arkadinovou. Mohla by klidně hrát i patnáctileté, Treplev je pro ni ale nepřijemným připomenutím, že před vlastním narozením syna mít biologicky opravdu nemohla. Velkým stvrzením ztracené venkovské kariéry je moudře sebeironický doktor Dorn Tomáše Jirmana (určitě miloval Arkadinovou) a v nudě letního sídla dožívající soudní úředník Sorin (kdyby neumíral, miloval by Zarečnou) v interpretaci Jana Fišara.

Humpoláckým správcem statku je nevdělaně do diskusí o hereckém stavu se pouštějící Šamrajev (Vítězslav Kryške). Nikdo na něho nezbyl, miluje tedy aspoň koně. Do polohy v manželství nespokojené, proto vlastní dceru Mášu do náruče Trepleva popohánějící, v životě ale jen kuňkavě poslušné Poliny Šamrajevové (miluje Dorna) postavila tuto nešťastnou postavu Pavlína Kafková.

Doporučuji navštívit Racky oba. Každý je opravdu jinak dobrý. Když už se na severní Moravu slétlo Čajek hejno (třetí, Černínův Racek, také jedinečný, se hraje v Opavě), je dobré, že se divadla domluvila a představí obě inscenace účastníkům jedenáctého Ostravaru (28. 2. až 4. 3.). Budu na něm poprvé a naposledy trestuhodně chybět.

Foto popis | František Strnad (Trigorin), Anna Cónová (Arkadinová), František Večeřa (Medvěděnko), Vítězslav

Datum: 07.12.2006

Autor: MARTIN JIROUŠEK

Zdroj: Mladá fronta DNES

Strana: 06

roč. 17, č. 284, s. 06

Racek konečně míří do Arény

Čechovova hra dala název celé sezoně Rok Racka, její premiéra se však chystá až nyní

Ostrava - Inscenace, která dala název celé sezoně, Čechovův Racek, míří konečně na jeviště Komorní scény Aréna v Ostravě. Rok Racka tady zahájili již v září, teprve teď však uvedou jeho klíčový kus.

„Je to vždy taková hora. Čechov je těžký na hraní, bude to takový náš pokus. Tento sen o divadle, sen o životě, je analýzou schopnosti sny uskutečnit. Obsahuje téma o pochopení reality, jak se do ní dostat (tehdy v 19. století, kdy to Čechov psal). Toto téma se pořád vrací ve stejné síle: vztyčit nějakou naději a pokusit se ji uskutečnit. Je to také o ztrátě iluzí. O mládí, které se vrhá do života, pokouší se realizovat sny a naráží na skutečnost,“ říká k připravované premiéře inscenace její režisér Ivan Krejčí.

Čechov bude klasický, skoro v dobových kostýmech

„Budeme usilovat Čechova hrát poměrně klasicky, bez modernizací, skoro v dobových kostýmech. V textu jsme škrtili, protože chceme hrát věčně a rychle,“ říká Krejčí.

Inscenace se zkusí od 2. září, uplatnění v ní najde téměř celý soubor. Hra byla vybrána na tělo Lucii Žáčkové, která však již odešla do Národního divadla v Praze. Zastoupí ji studentka herectví Tereza Dočkalová, která studuje čtvrtým rokem Janáčkovu konzervatoř v Ostravě.

Racek pronikl do dramaturgie hned tří činoher

Čechovův Racek natolik okouzлил dramaturgy divadel Moravskoslezského kraje, že se bude hrát zároveň hned na třech scénách. V repertoáru jej má Slezské divadlo v Opavě a připravuje se v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. To je v celkumimořádná situace, kdy soubory pověstné silnými hereckými osobnostmi sahají po náročnějším repertoáru.

„Na festivalu Ostravar jsme se shodli na tom, že to vůbec není na škodu. Pokaždé se hraje pro jiný okruh publika. Myslím si, že si inscenace nemohou ani konkurovat, protože jde o různé typy scén,“ říká režisér.

„Racek mě provází od školy, nejsou v něm malé role a je potřeba jisté konstelace pro jeho nastudování. Pokaždé se v něm skrývá hrozba, abychom neupadli do sentimentu. Je to velká herecká příležitost, vrchol ledovce, zkrátka o psychologizování,“ říká Ivan Krejčí, který se s Čechovem na jevišti setkává zatím podruhé. Čechovův Racek zazní na jevišti v překladu Leoše Suchařípy, scénu a kostýmy pro něj vytvořila Krejčího stálá spolupracovnice Lucie Loosová, dramaturgii zastal Tomáš Vůjtek. Hudbu složil Nikos Engonidis. V hlavních rolích vystoupí kromě Terezy Dočkalové Michal Čapka (Konstantin Treplev), hostující Alena Sasínová-Polarczyk (jako Irina Arkadinová) a Kostas Zerdaloglu (lékař Jevgenij Dorn), Pavel Cisovský (Sorin) a další. Premiéra bude v sobotu v 18.30 hodin.

Foto popis| RACEK. Hlavní roli v klasické inscenaci v Komorní scéně Aréna ztvární Tereza Dočkalová.

Foto autor| FOTO: MAFA - ALEXANDR SATINSKÝ

příloha

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - severní Morava a Slezsko

EX

SVĚT KNIHY PRAHA 2008

24. - 27. dubna

Cestný host: Španělsko

Téma: Láska a vášně v literatuře, Kniha

Egypt - 50 let české egyptologie

Místo konání: Průmyslový palác, Výstava

FILM

HUDBA

DIVADLO

ART

KNIHY

CD

NA TAHU EURO

KDE JSEM? - HOME - DIVADLO

COKOLIV

KDEKOLIV

KDYKOLIV

HLEDEJ

KALENDAR

« DUB 2008 »

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30

Foto: Josef Hradil

NOV

Jou
sně
výš
piv

mo
už
z p
exi

DNE

DN

SHI

EVŽ

STII

JAZ

DAN

OD

REK

ZITF

DN

JAZ

MEI

MUI

IGO

MIY.

TAT

KAF

EX :

RACEK

SKVOSTNÝ ČECHOV V OSTRAVĚ

Racek, který nedávno vzlétl z Arény, je jednou z nejskvostnějších čechovovských inscenací poslední dekády, mimořádným zjevením, divadelním drahokamem a neskutečným diváckým zážitkem. Čechovovy naoko nedramatické hry bývají testem invence režiséra i schopností herců. Když to s Čechovem divadelníci neumějí, čeká publikum rozvláčná nuda. Racek z Arény je však pravým opakem. Režisér Krejčí objevil v textu nebývale humoru. Do přestávky jde o skutečně výtečnou komedii, aby se později ukázalo, že nenaplněné vztahy zpečetěné sebevražedným výstřelem zase taková švanda nejsou. Přesné vedení herců a jejich mimořádné výkony protáhnou diváka působivým vírem událostí až k jímavému finále obnažujícímu zpackanost, nenaplněnost a marnost několika životů.

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV: RACEK

REŽIE IVAN KRÉJČÍ » PŘEKLAD LEOS SUCHAŘIPIA » DRAMATURGIE TOMAŠ VOJTEK » SCÉNA A KOSTYMY LUCIE LOOSOVÁ KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA » TR. 28. ŘÍJNA 2 » MORAVSKÁ OSTRAVA » WWW.DIVADLOARENA.CZ » PREMIÉRA 9. 12. 2006

Luboš Mareček

Autor je divadelní kritik MF DNES Brno

**nakupujte
výhodně
v aukci!**

BLOUMANI

DAVID
DRÁBEK

Ještě než jsem začal žít v rodině divadlem, býval jsem kavárenským povalečem. Proto jsem pozval radního Milana Richtera na kávu. Přišel opálený, s povědomou blondýnou po boku. Hleděl jsem na ně jako krab na členy Pobřežní hlídky. Uznávám,

ms 13

Datum: 14.12.2006
Autor: Jiří P. Kříž
Zdroj: Právo
Strana: 13

ročník 16, č. 290

Čechova není třeba hrát podle Stanislavského

Jak se pro mne ostravská Komorní scéna Aréna nezadržitelně stala divadlem roku 2006

Není v Praze ani komu vyprávět, že v Ostravě našli nový klíč k srdci Antona Pavloviče Čechova. Až přijedou v březnu kritici a pedagogové na Ostravar, budou zase třeštit oči, jako kdysi na Lipusovu Romanci pro křídlovku v NDM, která navždy nespravedlivě bude chybět ve výčtu Cenou A. Radoka oceněných nejlepších inscenací roku.

To se mi honilo hlavou, když jsme na premiéře Racka Ivana Krejčího v Komorní scéně Aréně byli z vymírající kritické obce zase jenom dva (s Vrchovským). Ostatní do sebe zahledění misomusové marně brousí tupá pera jen v pútkách Medivouse Divadelních novin. Zabere jim to tolik času, že netrefí už ani Pod Palmovku nebo na Smíchov, natož pak do Ostravy.

Na modly se nesahá

Málem jsem i já podvědomě podlehl starobnímu pohodlí, hotov místo objevování tvrdit, že po Petru Léblovi, Oxaně Meleškinové nebo Vladimíru Morávkovi Čechov Čechům už mnoho nového nefekne. Jenomže v květnu vnesl do zklidněných vod rozruch Jan Mikulášek Třemi sestrami v Divadle Petra Bezruče, a na samém konci roku Ivan Krejčí Rackem v Aréně.

Od časů Stanislavského považují divadelníci dílo Antona Pavloviče za posvátné. Na dlouhá desetiletí stala se inscenačním kánonem čechovovská nuda. Autor se v hrobě zoufale převaloval; on přece následovníkům do konce dnů vštěpoval, že píše komedie a vaudevilly.

Lébl, Meleškinová-Smilková, Morávek, dílčím způsobem, a každý jinak, také Goldflam nebo Fedotov, postavili nad Čechovova vlastní zcizení, interpretace od nonsensu ke groteskní magické tíži utrzuující diváky v povědomí o nenapravitelnosti Ruska (a teď si zařilozofujeme, musí se pracovat, musí se žít, ech, ródina za padesát let, do Moskvy, nové formy...). Krejčí a Mikulášek - oba takřka ve stejnou chvíli a nezávisle na sobě - konečně objevili komediálnost přímo u Čechova. V jeho textech, které uvádějí na scénu bez zbytečných změn. Připravují tak klasika světového dramatu na nesmrtelnost také ve třetím tisíciletí. Jsou opravdu v tomto směru oba v Evropě první, a to stojí za zaznamenání.

První část Racka plyne v lehce nevázaném tónu. Treplevovo (Michal Čapka) pinožení za novými formami, šarže v životě i na jevišti jeho matky Arkadinové (Alena Sasínová-Polarczyk), rozdychtěně naivní, ale lidsky průměrná Zarečná (Tereza Dočkalová), aspirin na bolesti duše i těla ordinující Dorn (Kostas Zerdaloglu), génius průměrnosti na mediální vlně zájmu Trigorin (Dušan Škubal), vodce propadlá Máša (Tereza Cisovská). A móresy panstva marně napodobující Šamrajevovi (René Šmotek, Dana Fialková), učitelé Medvěděnko (Marek Cisovský / Josef Kaluža), věčně umírající astmatik Sorin (Pavel Cisovský) a pracovitý rušitel klidu Jakov (Albert Čuba).

Miluje ji, ona jiného

Leoš Suchařípa by měl radost. Už dlouho se nikdo nadržel jeho překladu tak pečlivě jako Krejčí (a Mikulášek). Ano, pořád platí, že v Rackovi každý miluje někoho jiného, než kým je milován. Ve druhé části se všechno na ruský způsob převrací vzhůru nohama. Ještě nikdy jsem na českém jevišti neviděl přesnější vystižení pohnutek Treplevovy sebevraždy...

O co přišli kritici, a naštěstí ne ostravští diváci? O utvrzení, proč Michala Čapku ve spojení s Gombrowiczovou Svatbou nominovat na herecký výkon roku. O překvapení jména Tereza Dočkalová, znal jsem ji zatím jenom z pohádek ostravské konzervatoře, jeden z nejtalentovanějších výkonů roku.

A v neposlední řadě o zjištění, jak vedle Na zábradlí ve srabu, V Dlouhé v setrvalé kvalitě, ale bez jednoznačného výboje nebo Dejvického divadla s malým počtem premiér jsou pro zodpovědného kritika „divadly roku“ Zlín, Uherské Hradiště a ostravská Aréna (Svatba, Kafkovo brko, Racek). Bez ohledu na to, koho prosadí na trůn Praha.

Foto popis| Alena Sasínová-Polarczyk (herečka Irina Arkadinová), Kostas Zerdaloglu (lékař Jevgenij Dorn)
Foto autor| Foto PRÁVO - J. P. Kříž

Regionální mutace| Právo - Severní Morava

Fialka

Racek v Aréně - katarze v hledišti

Znameníť režijně-dramaturgická koncepce

Nově zahnížděný **Racek** v Komorní scéně Aréna patří ke zdejší skupině inscenací, které "jdou do sebe"- čili zkoumají podstatu a funkce divadla a umění, úspěchu a nadání k tvorbě. Osudová dilemata zasahující do života každého umělce, vyhocená v bravurním sto let hraném díle z pera ruského klasika, vždy překvapuje svou trefnou aktuálností a umožňuje divákům stejně jako hercům skrze postavy dospět k analýze vlastních postojů k těmto otázkám. Specifičnost Racka v Aréně spočívá v znameníť režijně-dramaturgické koncepci výkladu psychologie nejednoznačných čechovovských postav, jejich vzájemných vztahů a jednání. Žánrové zařazení: komedie o čtyřech dějstvích vypovídá o tom, že humor je důležitou součástí inscenace, jenže právě snaha o komické vyznění pro odlehčení vypjatých situací působí, vedle mistrovského ztvárnění vroucích vášní a prchavých citů, zbytečně nuceně a předvídatelně.

Jedinečný divácký zážitek tvoří další vynikající výkon **Michala Čapky** jako Trepleva, především v dialozích s nevyzpytatelnými ženami-herečkami Ninou Zarečnou (Tereza Dočkalová) a svou matkou Irinou Arkadinovou (Alena Sasínová -Polarczyk). Touha odpoutat se od dětství ve stínu slavné matky a vyrovnat se s legendou jejího druha-spisovatele Trigorina /Dušan Škubal/ a beznadějná láska k Nině ho dovedou až k sebevraždě, v momentě, kdy se vydá na dráhu anonymního autora povídek do literárních časopisů. Stejně jako jeho hra, vyvolá dojem, zneklidňující atmosféru, ale nedokáže napsat jedinou " živou postavu".

Relativnost generačních protestů umocňuje zdvojení v jednání Máši a její matky, které se ponižují pro drobeček lásky od mužů, kteří je nemilují. Zrcadlení je zjevné i mezi Ninou-přírodní naivkou a Arkadinovou-rafinovaně protřelou, již kreaturně zhýralou, a také mezi Treplevem a Trigorinem. Síla inscenace se opírá o skvěle fungující celek, bravurní ztvárnění vedlejších rolí / Josef Kaluža jako Medvěděnko, Dana Fialková jako Paní správcová/ s citlivou hudbou Nikose Endoginise, závěr podtrhuje projekce konce divadelní hry na divadle. Svoboda letu Racka, přerušovaná výstřelem z pušky, pak zkáza toho, kdo stiskl spoušť. A divadlo, které dál vyzývavě stojí v parku a opona se třepotá ve větru.....

Anton Pavlovič Čechov **Racek**

Překlad Leoš Suchařpa; výprava Lucie Loosová; dramaturgie Tomáš Vůjtek; hudba Nikos Endoginis; režie Ivan Krejčí. Osoby a obsazení: Irina Arkadinová-Treplevová (Alena Sasínová-Polarczyk); Konstantin Treplev (Michal Čapka); Petr Sorin (Pavel Cisořský); Nina Zarečná (Tereza Dočkalová); Ilja Šamlajev (René Šmotek); Pavlína (Dana Fialková); Máša (Tereza Tisovská) a další.

Premiéra v divadle komorní scéna Aréna 9. prosince 2006.

| 18.12.2006 23:12:25 Doubravka Krautschneiderová |

© Scena.cz